

Statens Side, ſom ikke vil være uden Betydning. Naar det ærede Medlem lagde særdeles Vægt paa, at man ſørger for at faae paalidelige Stamtaavler for Heſte, ſaa vil jeg dertil ſvare, at det er Beſtræbelſer, ſom vi allerede have, og at der bør gjøres Alt, hvad der kan gjøres i ſaa Henſeende. Ved Hingſtekuerne bliver der ſaavidt muligt ført Stamtaavler over de fremſtillede Dyr, ligesom man ved de almindelige Dyrskuer, ved Landboforeningernes Dyrskuer ogſaa ſøger at tilveiebringe Stamtaavler for andre Tillægsdyr, baade Lyre og Røer. Det er en Sag, hvis Vigtighed ikke er ſkult for kyndige og tænſende Landmænd, og ſom ganſke viſt, uden at det behøver at ſtaa i Loven, Lid efter anden vil vinde mere og mere Indgang i Befolkningen ſaavel ved Dyrskuer ſom ved Hingſtekuer.

Thygeſon: Jeg maa tillade mig at gjøre en Bemærkning til den ærede Indenrigsminiſter. Man har paaberaabt ſig her i Thinget, og ogſaa i det andet Thing — og nu er den ærede Miniſter ogſaa kommen med den ſamme Bemærkning — Priſerne paa Heſtene, der ere enorme, hvoraf man kan ſe, at Heſtene maa ſtaa i overordentlig Gunſt, og ſe, hvor gode de maa være. Men hvad vil det ſige? Er det, fordi Heſtene have denne Værdi? Ingenlunde. Det er tværtimod ganſke andre Forhold, der have fremſaldt det. Dengang Jernbanerne kom op, hed det ſig, at nu behøvede vi ikke ſaa mange Heſte ſom tidligere. Det har imidlertid tværtimod viiſt ſig, at det Modſatte blev Tilfældet, at man havde Brug for mange flere paa Grund af den ſtore Trafik med Varer og i andre Retninger. Da man ſaa begyndte at bruge Dampkraft i Agerbruget, ſagde man, at Dampen vilde erſtatte Heſtekraften, ſaavelſom Haandkraften, og da navnlig Heſtekraften, naar man pløiede ved Damp. Men det har tværtimod viiſt ſig, at der blev Brug for endnu flere Heſte. Det var nu den ene Side af Sagen. Forſaavidt dernæſt vore Heſte gaa til Udlandet, da er det ikke for at remontere Artilleri og Kavaleri. Saaledes var det i tidligere Dage. Da ſøgte baade Franfrig og Lybſkland og ſelv Eng-land at remontere deres Kavaleri og Artilleri med vore Heſte; men det kan der ikke være Tale om nu, ligesom der heller ikke kan være Tale om, at vort Artilleri og Kavaleri kan i fjernſte Maade maale ſig med Udlandets. Det vilde der kun kunne være Tale om, hvis der hos os anvendtes ædle Heſte; men hele dette Spørgſmaal om ædle Heſte vil jeg ikke gaa ind paa, det vilde føre for vidt i denne Sag. Saa meget vil jeg kun ſige, at det tror jeg er fuldſtændig ſlaaet faſt, at vort Artilleri ikke kan maale ſig med Udlandets paa Grund af de Heſte, vi have. Jeg tror alſaa, at det er en enſidig Retning,

hvor Hefteavlens Udvoilling gaar. Jeg tror, at jeg nu har anført Tilſtrækkeligt om Marſagen, hvorfor vi ſaae ſaa høje Priſer for de Heſte, vi lægge til, og hvorfor de kunne finde en rivende Afſætning i Udlandet, nemlig paa Grund af den ſtore Forbrug, der finder Sted. Med Henſyn til hvad den ærede Miniſter ſagde om Prøver af Heſte, at det ikke var udelukket, at Regjeringen kunde foranſtalte ſaadanne Prøver anſtillet, naar der ættes Præmier, ſom Staten udfætter, ſaa tvivler jeg ikke derpaa, navnlig naar den ærede Miniſter ſiger det; men der ſtaaer i alt Fald Intet i Loven derom, og alſaa har jeg været berettiget til at udtale mig, ſom jeg gjorde. Naar det imidlertid ſer, vil en af de væſentlige Mangler hæves; men paa den anden Side er det ligesaa nødvendigt, at Foreningerne indbyrdes iagttage omtrent det, jeg har udtalt.

Johansen: I det jeg kan ſlutte mig til de Udtalelſer i denne Sag, vi have hørt af den høitagtede Indenrigsminiſter, ſkal jeg udtale min Paaskjønnelse ligeoverfor det foreliggende Lovforſlag om Fremme paa Huſdyravlens Omraade. Imidlertid anſer jeg med den høitærede Formands Tilladdeſe at inytte nogle Bemærkninger dertil, ſom maatte ſtrængt taget ikke høre hjemme ved dette Forſlags Behandling, men de angaa i alt Fald en Sag af ſamme Natur. Det er nemlig en Henſtilling, jeg vilde gjøre til den høitagtede Indenrigsminiſter, om der ikke fra Regjeringens Side i en nær Fremtid maatte blive taget Initiativ til, at der paa et andet Omraade vedrørende Landvæſenet blev truſſet Foranſtaltning til ved Lovgivningsmagtens Hjælp at fremme en Sag af lignende Natur. Jeg ſigter her til et meget ſtort Spørgſmaal, hvor det dreier ſig om ſtore Kapitaler, ikke at tale om de Fremſkridt, ſom derved vilde vindes for Agerbruget og ſom Følge deraf for det Hele; det er Oprettelſen af Forſøgsstationer eller rettere ſagt Mønſtergaarde omkring i Landet i de forſkjellige Egne, idet det jo navnlig er beſkjendt, at Temperaturen spiller en ſaa overordentlig ſtor Rolle, det, der paſſer for een Egn, paſſer ikke altid for en anden. Det vilde efter min Betragtning være overordentlig heldigt, om der fra Lovgivningsmagtens Side blev ydet Hjælp til, at der i alt Fald kunde oprettes ſaadanne Forſøgs-gaarde rundt omkring i Landet, idet Reſultatet af de Forſøg, ſom der bleve udførte, ikke alene vilde komme den nuværende Slægt, men ogſaa Efterſlægten tilgode. Vi vide jo, hvor overordentlig vanſkeligt det er for den enkelte Mand, ſelv med den bedſte Billie, og om han end er nok ſaa gunſtig ſtillet i penſionær Henſeende, at komme tilbunds i diſe Ting. Det er ikke alene Tilfældet, at det under-